

Thả Tui Ra Khỏi Búp Bê Tênh Dục!

Chương 3 : Chương 3

Lúc Tạ Lê tỉnh táo lại đã là buổi sáng.

Cậu cảm thấy hôm qua mình đã mơ một giấc mơ hết sức kì quặc, cứ nhiên lại mơ mình biến thành búp bê tênh d*c, quá hoang đường. Vì thế, cậu bình tĩnh nở nụ cười.

“Tiểu Lê...chào buổi sáng” Nam nhân từ cửa bước vào, đi đến tủ quần áo chọn cà vạt.

Chào buổi sáng? Ha ha.

Ha ha, ha...

Bình tĩnh trên mặt Tạ Lê bắt đầu nút vớ.

Thắt cà vạt xong, nam nhân tiến về phía trước, nhẹ nhàng ôm lấy cậu, để lại trên mặt Tạ Lê một nụ hôn dịu dàng.

“Nụ hôn chào buổi sáng” Nam nhân mỉm cười nói.

“ ... ”

Từng mảnh vỡ của khuôn mặt Tạ Lê bắt đầu rơi rụng.

Nam nhân đi rồi.

Tạ Lê nhìn chăm chăm trần nhà xa lạ.

Một phút trôi qua.

Ba mươi phút trôi qua.

Tuy rằng cậu không cố ý giả vờ làm văn nghệ sĩ hướng lên không trung một góc 90°... Chính là bạn nghĩ coi một con búp bê tênh d*c chỉ biết nằm ngay đơ thì có khả năng qué gì!

Chẳng lẽ cậu phải chịu vận mệnh sống cơ khổ suốt quãng đời về sau rồi còn thường xuyên bị xôn xao – sau đó lại xôn xao xôn xao — cuối cùng tiếp tục xôn xao xôn xao xôn xao ư?!

Đã thế còn là bị một tên đàn ông!!

Nếu là một em gái mềm dịu ngọt ngào thì cậu còn miễn cưỡng chấp nhận, chứ bạn coi là một người đàn ông nam tính đường đường bị người ta đặt dưới thân thì chịu sao thấu hả giờ!

Cơ mà Tạ Lê lại là một thân sĩ.

Giáo dục gia đình đặc thù từ nhỏ đã khiến trong xương trong cốt cậu có một thứ gọi là bình tĩnh cơ trí.

Sau N phúi dài đằng đẵng đại não trống rỗng xong, ánh mắt cậu từ đờ đẫn dần trở nên thâm thúy.

Biện pháp chính là....Được rồi vẫn là không nghĩ ra biện pháp làm thế nào bây giờ đây a a a khốn!

Bạn nhỏ Tạ Lê bắt đầu sống chết giãy dựa vắn vẹo, cố gắng biểu đạt nghẹn khuất trong lòng cậu...Tuy vắn vẹo chính là linh hồn cậu (o_v_o).

Sau đó một chuyện vô cùng kì diệu đã xảy ra.

Lăn! Lăn! Lăn: “...”

Mũi cậu đột nhiên phi thẳng tới cái sàn nhà.

Tạ Lê, “?”

Sự thật hết sức chân thực chính là, cậu đã thành công chạm đất.

Nhân phẩm con người bùng nổ được cứu trợ đây sao?!

Nhưng kích động qua không lâu Tạ Lê liền mau chóng nhận ra bản thân....còn không được tính là con người.

Đây là một chuyện hết sức nghiêm túc.

Cậu không phải là người! Cậu cư nhiên không phải là người! Bạn đã bao giờ gặp người trong suốt chưa?

Còn nữa! Nói cho tui biết vì cái lông gì lại không thể lặn đi xa hơn? Vì cái lông gì không thể lặn xa ra khỏi búp bê tênh d*c!

Tạ Lê (nước mắt lưng tròng), “...”

Trung tâm thành phố.

Đàm Tử Thần lái chiếc xe đen bóng cũng tinh anh hết như vẻ ngoài tinh anh của y, dừng trước đèn đỏ.

Trong xe tràn ngập bong bóng màu hồng bung toả đầy quý dị.

Đàm Tử Thần tiên sinh HAPPY hết như một tiểu tử mới nếm trải tình đầu.

Nếu bạn ghé sát vào chút....Được rồi kì thực phải mở cửa sổ cách âm sau đó phi thẳng sao cho chỉ cách Đàm tiên sinh 20cm bạn mới có thể nghe được âm thanh khe khẽ.

“Ha ha ha....Hi hi hi...”

“Mình đã hôn cậu ấy! Hô hô hô...”

Đường cong khuôn mặt của Đàm tiên sinh quanh năm mặt than đột nhiên trở nên nhu hoà hơn.

Ngay cả bạn nhỏ ô tô cũng cảm thấy dường nó đang lướt đi trong mùa xuân tươi mới chớ không phải mùa đông buốt giá.

Bạn nhỏ ô tô, “Thiệt ấm áp (๖v๖)!”

Xuống xe, Đàm Tử Thần xoa nhẹ mặt mình một phen, sau đó lại khôi phục biểu tình BOSS cứng rắn như trước.

Tiềm năng của con người quả nhiên là vô hạn.

Y vừa bước vào đại sảnh công ty, nhân viên công tác cả đại sảnh đều run lên.

Nhân viên A, “A a a ~ Boss đã đến! Ôi muốn nhìn anh ấy quá muốn nhìn anh ấy quá! Nhưng mà sáng nay tui đứng ở cái góc này không hợp lý nếu cố tình xoay người ra nhìn anh ấy nhất định sẽ bị phát hiện QAQ!”

Nhân viên B, “Boss đứng nơi đó toả ra khí chất quân lâm thiên hạ khiến tui muốn phun máu mũi ô ô ô giấy ăn nơi nao hôm nay chọn góc độ không đúng cách anh ấy quá gần ôi chúa ơi!”

Nhân viên C, “Cái kia....Boss ngài làm rơi gì rồi kìa!”

Toàn thể nhân viên phi ánh mắt lia lịa về phía C.

C (rơi lệ), “Thực ra tui cũng không muốn nói Boss làm rơi đồ đâu...Nhưng nếu không nói cho anh ấy nhớ đồ bị bác gái lao công quét đi thì biết làm thế nào giờ!”

Đàm Tự Thần nhìn hẩn, vẻ mặt nghi hoặc, “?”

C cầm đồ vật nhét vào tay y sau đó khóc lớn trong lòng chạy mất.

Sau đó hẩn ở hành lang dành cho nhân viên bị tập thể túm lấy bà tám, “Bị Boss dùng ánh mắt lâm hạnh có cảm giác thế nào?!” , “Boss đánh rơi cái gì thế là danh sách tên hậu cung của ảnh sao (o_v_o)?” , “#%@!...”

C, “Đừng kích động, chỉ là danh sách những đồ cần mua thôi”

C, “Boss hôm nay cư nhiên lộ ra biểu tình nghi hoặc với tui hiện tại tui vẫn còn có chút không thể nào tin đầu óc thực loạn hãy để tui tĩnh lặng một chút”

Lời của C bị mọi người bỏ hoàn toàn, vẫn tiếp tục cường thế vây xem. Nghe nói bị vây xem đến ngay cả WC cũng không đi nổi.

LINK Truyện:

Thả Tui Ra Khỏi Búp Bê Tên Dục! <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/tha-tui-ra-khoi-bup-be-tenh-duc-3799073.html>

LINK Chương này:

Chương 3

<https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/tha-tui-ra-khoi-bup-be-tenh-duc-3799073/chuong-3.html>